

בס"ד כא' תמוז ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:28
 צאת השבת - 20:18
 רבנו תם - 21:12
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 728
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "דברו ידמיון"
 (ירמיה א')

פרשת מטות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלטייני הפרשה:
 ← פרשת נדרים.
 ← מלחמת בני ישראל במדיינים.
 ← בקשתם של בני ראובן ובני גד לקבל נחלה בעבר הירדן.
וידבר משה אל ראשי המטות...
מטות - למילה "מטה", שני מובנים: א. מקל, לדוגמה: 'מטה אהרן'. ב. שבט, או קבוצה מסוימת של אנשים. מטות=מעשים טובים ותלמוד תורה. ("התמצית" מאיר ינאי)
"ואת כלעם בן בעור הרגו בהרב"
 איזו מידה כנגד מידה יש בעונש זה? לפי רש"י בלעם החליף אומנותו (=החרב) באומנות ישראל (=תפילה בפה), ולכן גם הם השתמשו באומנותו (החרב).
"ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובהמה"
 מה ההבדל בין המושגים: שלל, ביזה ומלקוח?
שלל - בגדים ותכשיטים. **ביזה** - מטלטלים שאינם תכשיטים. **מלקוח** - אדם ובהמה.
והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו... וישב בה עד מות הכהן הגדול" (לה' כהי).
 כך נאמר על הרוצח בשוגג. לפי רש"י יש שתי סיבות לכך. א) הכהן הגדול משך שכינה ומאריך ימיהם של ישראל, ואילו הרוצח מסלק שכינה ומקצר ימים. ב) הכהן הגדול היה צריך להתפלל שלא יארע דבר כזה בחייו.
"נקום נקמת בני ישראל באת המדיינים" (ל"א ב')
 קשה לכאורה: מדוע הקב"ה אמר למשה: נקום נקמת בני ישראל, ואילו משה אמר לבני ישראל: נקמת ה' אלא, בתחילה הקב"ה אמר למשה אף על פי שעל כבודי אני מוחל, אבל על כבוד ישראל איני מוחל, לכן נקום את נקמתם. אבל משה פחד שמה בני ישראל ימחלו על כבודם ובעיקר, כדי שמשה לא ימות מאחר ופטירתו הייתה תלויה במלחמת מדין ככתוב: "אחר תאסף אל עמך". לכן אמר להם לתת נקמת ה' במדין.
"וישילח אותם משה אלף למטה" (ל"א ו')
 והנשיאים לא שלח עמהם כדי שלא יתבייש שבט שמעון שנהרג נשיא משבטו. וקשה. הרי רש"י אומר: ולמה הלך אלעזר שהיה נשיא שבט לוי כמו שנאמר ונשיא נשיאי הלוי אלעזר, מן הראוי שגם אותו לא ישלחו? אלא, אם ילכו כל הנשיאים יש גריעותא לשבט שמעון ואז יכלמו ויבושו. אבל אם ילך רק אלעזר בלבד אין בכך כלום, שאם היה הולך איזה נשיא אז יש בושה לאחר, אבל אלעזר שהיה נשיא הנשיאים, אין בכך כלום, ושום שבט לא יתבייש.

וישבו בני ישראל את נשי מדין" (ל"א ט')
 לא הזכיר בכל הפסוק בני ישראל כי אם בעניין הנשים, לרמוז מה שדרשו חז"ל בשיר השירים על הפסוק: שכולן מתאימות. שכשהיו ישראל נכנסין אצל נשי מדין היו נכנסים זוגות זוגות. אחד מפסח פניה ואחד פורק נזמיה ותכשיטיה. לכן אמר וישבו בני ישראל, מיעוט רבים שניים. ואמר: ולא נפרד ממנו איש לדבר עבירה. (בעלי ברית אברם)
"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (ל, ג)
 מי שזוהר בדיבורו, לבל תחולל שום מלה היוצאת מפיו ולא תהא לבטלה, עליו הכתוב אומר: "ככל היוצא מפיו יעשה" - ברוכותיו מתקיימות וכל דיבור שלו נחשב כגזירה שיש למלאה, כפי שאמרו חכמינו: "ותגזור אומר ויקם לך - צדיק גוזר והקדוש-ברוך מקיים".
"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (ל, ג)
 מי ששומר פיו ולא מחללו, הוא בבחינת צדיק שגורו, והקב"ה מקיים כל היוצא מפיו. (מעניה של תורה).
לא יחל דברו. שלא יתחיל מיד עם הדיבור אלא יחשוב מקודם אם אין זוה דיבורים אסורים.
לא יחל דברו. צדיק אחד פירש פירוש על המימרא "לפום צערא אורא", לפום, פירוש הפה, הפה יכול לגרום לך צער, וכן לעיף הפה יכול לגרום לך אגרא שכן. גם המלה פרנסה הם 2 מילים פה רסון, השומר פיו יש לו פרנסה.
"ואם החרש יחריש כה אישה"
 תיבות הפסוק יוצא בראשי תיבות "אליהוי", וזה מראה על הסימן שנתן לנו השם יתברך, שישלח את אליהו הנביא, ויקים את סכת דוד הנופלת (תורת הפרשה)
"ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה עלך נפשה יקום עליה" (ל, ו')
 בכל הפרשה לא נאמר אלא "יקום" או "יקומו" בלי "עליה", ואילו כאן אצל אלמנה וגרושה נאמר: "יקום עליה", ברם, הגמרא (זבחים מ"ג) מפרשת את הפסוק: "והנפש אשר תאכל בשר וטומאתו עליו" (ויקרא ז, כ), כי הכוונה היא רק לטומאת-הגוף, לפי ש"עליו" היינו "מי שטומאה פורחת ממנו" - שהטומאה שרויה עליו ובידו להסירה מעליו על-ידי טבילה.

פינת הניבים והפתגמים
זרע אל קוצים = יגע לשוא, טרח לחנם.
דוגמה: ראשי האוניברסיטה הודיעו לשר שהגיש עבודה מעתקת: "תכל על העבודה הרבה שהשקעת בהעסקת החמר, זרעת אל קוצים."
מקור: כי פה אמר ה' לאיש יהודה ולירושלים, גירו לכם גיר ואל תזרעו אל קוצים [גרמיהו ד ג]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

ההפטרה הראשונה מתלתא דפורענותא

דבריו הקשים של ירמיה בפרק א' הם פתיחה מתאימה להפטרות הפורענות: הנביא נשלח לנתוש ולנתוך ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע. ארבעה פעלים של חורבן ורק שנים של בנין. תחילה ההרס ורק לבסוף הבנין. הנבואה הראשונה שראה ירמיה הייתה מקל שקד. המקל - סמל לפורענות, למכה. על בלעם נאמר: ויד את האתון במקל. רד"ק מבאר מדוע נבחר דווקא מקל שקד? ואלה דבריו: מקל שקד נקשר אל הנבואה לא רק במראה ובסמל אלא גם בצליל: שקד - כי שוקד אני על דברי לעשותו. הפורענות תבוא במהירות.

המראה השני הוא הסיר הנפוח, אשר פניו מפני צפונה ומשמעו: מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ. האסון יבוא על יהודה מעמי הצפון. הנביא מפרש כי הרעה תבוא על יהודה בגלל חטאיהם. למרות זעמו של ה' על עמו, היה ישראל, וימשיך להיות קדש לה'. נאמנות ישראל לה' במדבר לא תשכח. "זוכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך"

"בניך כשתילי זתים" - חינוך חינוך בחופש הגדול
(המשך)

בין שאר הדברים שהתעצמו בחופש הגדול הזה הוא הפניה לילדים ליחד חלק מהחופשה שלהם להתנדבות. גופים רבים מציעים בפני הנערים והנערות מסלול למיצוי חלק מסוים מהחופש, ולעשות זאת בדרך מיוחדת במינה של מידות ומעשים טובים - ההתנדבות. התנדבות זו פותחת שעריה לכולם, וכל אחד יכול למצוא את מה הראוי בעיניו ומתאים לתכונותיו. ההתנדבות מהווה שילוב של עשייה חשובה, בחירה חופשית, הנאה, תרומה לאנשים אחרים, הכנסת יסוד של אידיאליזם לחופש הגדול, בילוי, ועוד שילוב של נושאים רבים ומגוונים. רבים מהילדים והנערים מצאו את מקומם בעולם ההתנדבות בהיקפים מגוונים.

זו בשורה גדולה. הדבר מלמד כי בכל מקום בו אנחנו מצליחים לעורר את הטוב הנמצא בילדינו בשלנו מעצם מהותם אנו מגלים את הפריחה הגדולה שהדבר מביא. לא זו בלבד, אלא שנהנים מפרחה זו שני הצדדים - גם המקבלים וגם הנותנים, ולמעשה אט אט נחשף כי מדובר בתרומה הדדית, ולא ביחסי נותן מקבל בלבד. הבה נעודד את בני הנוער לעשות זאת, ונתברך כולנו.

"קול שון קול אמה, קול חנון קול לה"

מזל טוב ואיחולים לבייבי לידו הרב **גבריאל אביטן** ורעייתו היין הרב **שלמה רביבו** ורעייתו היין לנישואי **אליעזר-יהודה היין** עם **רחל-יפית** מנבי"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

רפואה שלימה

כאלי אליאס בן **שרה היין**. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו **מרים** בת אסתר מנבי"ת.

מרכות ואיחולים לפסיים

אברהם ורוני ג'רפי היין להולדת **הבת** מנבי"ת יח"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה **לאהרון וצביה ג'רפי** וסיימון וגילה קינן היין שיורו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לדניאל ושמחה דידי היין שתתמוך לסעודה הרביעית בליוון. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה לזיווג הגון **לאורטל** בת שמחה **ולדוד** בן שמחה ולהצלחת החתן והכלה **אפרת-בתיא ואופיר** שיזכו במהרה לזרע קודש בר קיימא

מרכות ואיחולים לפסיים

לאברהם ויוכבד מוסאי היין בהגיע הבן **אליאב** ני"ל למציאות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו. וברכה ורפואה שלימה **לשבתאי וחל מוסאי** ולמשפחת **ישראל היין** שירוו נחת מיוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים לפסיים

לשיאול ואפרת כהן היין להולדת **הבת** מנבי"ת יח"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה ונחת **לאליהו ושושנה יעקובי** היין **ולאברהם ומזל כהן** היין

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יצחק יוסף שליטי"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

לע"נ הישר והענו **ליאור דידי** ז"ל בן יהודה ועממי שיחיו נפטר כ"ו תמוז תש"נ. ביום חמישי פקידת שנתו.

לע"נ הישר והענו **יחיאל ג'רפי** ז"ל בן אברהם ז"ל נפטר כ"ו תמוז ביום ראשון פקידת שנתו.

למשפחת **יוספי היקרה** צוות **"אברהם יג"ל"** משתתף בצערכם במות האב הצנוע והענו **יוסף יוספי** ז"ל בן שאול וזהבה ז"ל שנפטר השבוע ט"ו תמוז נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

מרכה והצלחה **לדוד וענת אהרני** על הסיוע לזיכוי הרבים. לרפואת והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה לשלום ומרים בבדיה שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה בלימודים לבתם שירה.

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רבו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל שמואל משה בן דוד ומרים ז"ל חיים בן-עזרא בן ויקטוריה ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל

מרבני לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

מרבני לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

מרבני לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מנהגי בין המיצרים

א. אף על פי שמותר מעיקר הדין לשמוע בשאר ימות השנה מהרדיו וכדומה שירי קודש המלווים כלי נגינה, מכל מקום בימי הספירה וימי בין המצרים יש להימנע מלשומעם, ומכל מקום בשמחת מצוה הנעשית בזמנה, כגון ברית מילה או פדיון הבן, או סיום מסכתא ובר מצוה, מותר לשמוע שירי קודש, המלווים בכלי נגינה, שכל שהוא שמחת מצוה יש להקל בדבר.

שירה בפה כשהיא דרך הודאה לה' יתברך, בלי כלי נגינה, מותרת אף בימים אלה, ומכל שכן שמותר להשמיע נעימה בתפילה, או בשעה שעוסק בתורה, ומנגן בדרך לימודו, ובפרט בשבתות שבתוך ימי בין המצרים אין להחמיר בזה כלל.

ב. ישראל שמתפרנס על ידי השמעת קול מכלי נגינה, מותר להמשיך בעבודתו עד ראש חודש אב כיון שאינו עושה לשמחה אלא לפרנסה.

ג. נוהגים להזהר שלא לאכול פרי חדש בימים אלה, מליל י"ז בתמוז עד אחרי תשעה באב, כדי שלא יצטרכו לברך עליו "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" הואיל וזמן פורענות הוא, ויש מתירים לברך שהחיינו בשבתות שבינתיים, וכן עיקר לדינא, ובפרט כשיש צורך בדבר משום כבוד השבת, אולם לאחר ראש חודש אב, אין ללבוש בגדים חדשים אף בשבת, עד לאחר תשעה באב.

ד. מי ששכח בימי בין המצרים שפרי זה חדש הוא, וטעה וברך עליו בימות החול ברכת הנהנין, ולפני שטעם נזכר שהוא פרי חדש, יברך "שהחיינו" ויאכל מהפרי כיוון שכבר מחוייב לאוכלו.

ה. אבי הבן כשמברך ברכת "שהחיינו", בימי בין המצרים על המילה, יכול להתכווין בברכתו לפטור פרי חדש, אף בימי החול, ואף על פי שבדרך כלל מנהגינו להקדים ברכת הפרי לשהחיינו.

ו. פרי חדש שזמן הימצאו בשוק מצומצם, ויתכן שלא יהיה בנמצא אחר תשעה באב, מותר לברך עליו שהחיינו בימי בין המצרים, ואם אפשר יברך עליו בשבתות שבינתיים. וכן אם יפסד טעם הפרי אחר תשעה באב, מותר לברך עליו שהחיינו. וכן חולה רשאי לברך שהחיינו על פרי חדש, אף בימי החול של ימי בין המצרים, כי הפירות פותחים תאבוננו לאכול דברים טובים לבריאותו, ובמקום חולי לא גזרו חכמים. וכן אשה מעוברת שראתה פרי חדש ויש לחוש שאם תמנע עצמה ממנו יגרם לה או לעובר נזק, רשאית לברך עליו שהחיינו אחר ברכת הנהנין ולאוכלו. וכן קטן שאינו יכול להבחין כל כך בין ימים אלו לשאר ימות השנה ומתאוה לפרי חדש, מותר לתת לו לברך עליו שהחיינו.

ז. מי שטעה ואכל פרי חדש בבין המצרים בלי ברכת שחיינו, לא יאכל עוד ממנו, ולאחר ט' באב יברך על פרי חדש אחר ברכת שהחיינו ויכווין לפטור גם את אותו פרי.

ח. מותר לעשות אירוסין גם אחר ראש חודש אב, דחיישין שמה יקדמנו אחר, ואסור לעשות ריקודים ומחולות אחר י"ז תמוז, שלא לצורך מצוה כשמחת חתן.

ט. מותר מן הדין לבני עדות המזרח והספרדים, להסתפר ולהתגלח בימי "בין המצרים".

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת מטות

פרשת מטות מדברת על נדרים. הפרה, התרה. ונדרים זהו עוון חמור. ואמר שפתי חכמים: נדרים גימטריא רוצח, שהנודר חשוב כרוצח אם אינו משלם. ובעוון נדרים בניים מתים. מטות = מתי טוב תרומה צדקה, שזה לא בלשון נדרים. המקיים נדרו ודיבורו זוכה להרבה דברים. נדר = רואה דבריו נשמעים. וכן נדר = נותן דבר ראשון. אם יודע בעצמו ששוכח יאמר בלי נדר, על כל דבר. רואים מהו כח הדיבור. עדיף שלא תידור מאשר תידור ולא תשלם. "לא יחל דברו..." פירוש רש"י כמו לא יחלל דברו, לא יעשה דבריו חולין. לעניות דעתי יש רמז לכח הדיבור. "לא יחל דברו", דהיינו פעמים שנמצא בחבורה ומתחילים לדבר, לנתח, לברור ולבדוק על ההוא ועל ההיא והוא רוצה להשמיע קולו ויודע שזה לשון הרע. בא הפסוק: "לא יחל דברו..." דהיינו אל תתחיל לדבר. כי אם תתחיל, אין מעצורים והלשון הרע והרכילות ימשיכו ללא הפסק. ועד שתעצור בעצמך, חבילות של עבירות אספת. על זה אומר הגאון מווילנא: על כל רגע ורגע שאדם חוסס פיו, אין כל מלאך ובריה יכולין לשער את השכר הצפון לו.

"ושמע אישה והחריש לה... וקמו". פשט הפסוק שאם שמע הבעל את אישתו נודרת, יכול הבעל להפר לה את נדרה. לעניות דעתי יש רמז בפסוק שלום בית. אידך? פעמים שהבעל מגיע לביתו ושומע את אשתו כועסת וממורמרת על היום שעברה, בעבודה ובבית עם הילדים. אז תפקידו של הבעל להחריש, להקשיב להבין אותה. ואם הבעל ללא רגש לבית ולאישה ולא נותן דעתו למצוקתה, אז בא המשך הפסוק "וקמו" אחד על השני, והמחלוקת שולטת בבית. בתחילה מדברת הפרשה על מה לדבר ומתי להחריש. רואים שאם ההורים עושים טעויות בכח הדיבור, הילדים נפגעים חלילה. "אלה החוקים אשר צוה ה' את משה..." אם נקיים את חוקי התורה ונהיה דמות לחיקוי, ילדינו ילמדו מהו כח הדיבור ומהו כח הויתור או לא יהיה פירוד ה' יזכנו. (ממני עבדכם א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

דיאטת דלת כולסטרול

שינויי הרגלי תזונה ותפריט יומי, הינו הכרחי בכדי למנוע את יתר הכולסטרול בדם ובכך למנוע התפתחות מחלות. אכילה מרובה של מאכלים המכילים כמויות גבוהות של כולסטרול ושומנים, מהווה גורם סיכון וסכנה.

מאכלים אשר אסורים לאכילה כוללים:

באופן כללי, כל מאכל אשר מכיל שומנים רוויים מהחי, כגון: בשר כבש, בשרים שומנים, גבינות שמנת שמנות, קרפיונים גדולים, שומן בשר, בשר הודו תחתון, כבד, לשון, מוח, כל סוגי הנקניקים והנקניקיות, דג מלוח, דגים מעושנים, המבורגר, לב, קופסאות שימורים, ביצי דגים ועוד.

כל הפירות והירקות מאוד מומלצים, שיבולת שועל, סיבים, טחינה, אגוזים ושקדים למיניהן, דגים, מוצרי חלב דלי שומן, בשר בקר רזה, מומלץ לאכול שן שום אחת בכל יום, שתיית מיץ רימונים או מיץ ענבים סחוט וטבעי, שימוש בשמן חמניות, תריס או סויה במקום מרגרינה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הבחור את שמו, טרק את הדלת בחזקה, ולא אבה לדבר עמו אף מילה!

מיד הבין האיש והרגיש שיש בליבו טינה כבדה עליו, וכאן היא נקודת הקפיצה הנוראה שמביאה עליו את כל הקטרוג הקשה! והחל בניסיונות חוזרים ונשנים, שיואל הבחור בטובו לפחות לשמוע מה שיש בפיו לדבר עמו, עד שלבסוף נענה הבחור והסכים להכניסו פנימה.

תיכף משהתיישבו אל השולחן פרץ האיש בבכי מר בלתי נשלט, כל הכאב הנורא והעצור של עשרות שנות עקרות הצטברו אל אותה בכייה והתייפחות!

לאחר שנגרע מבכיו המרטיט, הזכיר לו לבחור את המעשה הנואל שפגע בו לפני עשרות בשנים, וביקש את סליחתו ומחילתו.

אך הבחור נעשה פתאום קשה כאבן, "וכי צריך אתה להזכיר לי? - הסיפור הזה יושב לי על הלב שנים רבות, ולא מפסיק לכאוב לי! לנגד עיני עומד כמו עכשיו אותו מראה נורא, של עיני עשרות בחורי הישיבה הנעוצים בי בלעג ובקלס... החיים שלי נשברו מאז לגמרי! וכיצד ניתן למחול על כך?!"

כראות האיש גודל צערו ושררון ליבו של חברו, דיבר הרבה על ליבו לפייסו ולנחמו, הוא הסביר לו שוב ושוב שחלילה לא התכוון ללעוג לו בזדון, הס מלהזכיר!

לבסוף הוציא מחיקו 'פנקס שיקים' והחל למלא את כל השיקים שבפנקס כולו, לטובת אותו בחור, בסכום חודשי נאה ומכובד ביותר!

לאחר זמן רב של שיחה ופיוס מקרב לב ונפש, הצליח בסייעתא דשמיא לדובב את ליבו של חברו המסכן, ולפרוק מעל ליבו את הררי הכאב הכבד שרצו וגדלו עליו במשך השנים...

הוא נענה ומחל לו בלבב שלם, ואף הודה לו מאוד על סיועו ועזרתו היפה בפרנסתו!

אל השולחן הוגש כיבוד קל ומשקה, ושני החברים שתו 'לחיים', ולחצו ידיים באהבה וקרבת לב!

היה זה מעמד מרגש עם הרבה דמעות של גיל ואושר, שניהם הרגישו שאבן כבדה נגולה מעל ליבם, ונפרדו כידידים מחודשים, ובלב מלא שמחה, כפגישת אהבת חברים וידידים מנוער!

למחרת היום חזר האיש אל הרב הצדיק, וסיפר לפניו על כל השתלשלות העניינים. אמר לו הרב: הן אמנם חלק זה של 'בין אדם לחבירו' סידרת ב"ה על הצד היותר טוב! אבל יש כאן חלק נוסף של 'בין אדם למקום'. כי מלבד מה שחוטא האדם כלפי חברו, הרי יש בו גם עבירה על ציווי הבורא מלכו של עולם, שציונו בתורתו הקדושה "ואהבת לרעך כמוך!" עם כל המצוות הכלולות בה, והרי הכעסת את קונך באותה עבירה קשה שבינך לבין חברך.

תן דעתך בדבר! כמה צער נגרם למלך, כשמזלזלים ומביישים את בנו יקירו מחמד ליבו ונפשו! ולכן צריך אתה אף לפייס את המלך ב"ה ולשוב בתשובה שלמה. האיש סבר וקיבל, והחל לשפוך את נפשו לפני ה', ויעתר לה' בתפילות נוראות המלווים בככיות ודמעות נרגשות, שימחול ויסלח לו על מה שגרם צער נורא לשכינתא קדישתא, אימא עילאה, במה שרמס עד עפר את כבוד בנה יקירה האהוב והחביב!

ואכן שמע ה' תפילתם, וייעתר לו ה"י! ולתקופת הימים נושע בבן זכר, אשר אחריו באו עוד הרבה בנים ובנות כ"י, ויברך ה' את ביתו בברכה טובה ונאמנה.

ללמדנו גודל הזהירות הנצרכת בין אדם לחבירו! - לעולם לא תוכל לדעת עד היכן נוקב ומעמיק העלבון והפגיעה, שעלול לפעמים לרסק את ליבו ונפשו של חברך לרסיסים! והכל מחמת בדיחה שחמדת על חשבונו, או התכבדת בקלונו, ברגע של קלות וחוסר זהירות בכבוד חברך!

"זהירות בכבוד חברך"

סיפור אמיתי על זוג שהיו חשוכי בנים למעלה מעשרים שנה, ולאחר שניסו את מזלם אצל גדולי הפרופסורים בארץ ובאמריקה, ועשו את כל הסגולות והטיפולים השונים ללא הועיל. נכנס הבעל בצערו הגדול אל אחד מגדולי הצדיקים, והתחנן על נפשו לישועה רבתי. אמר לו הרב הצדיק: "אינני יכול לעזור לך בענין זה כלום, עד שלא תתבונן תחילה היטב בנפשך, אם לא גרמת צער במישרים או בעקיפין לאיש יהודי! אולי יש למישהו קפיצה עליך?!"

חשב האיש חשבון נפשו, ולא מצא שום אדם בעולם שציערו או שיש לו קפיצה עליו חלילה, הוא היה מעודו איש ישר ונוח לבריות.

כשחזר עם תשובתו אל הרב, ביקשו לשוב ולעיין היטב, שאף אם עתה אינו מוצא שום אדם שציער, אולי בעבר הרחוק לפני שנים גרם צער למאן דהוא...

לאחר התבוננות מעמיקה ושחזור כל ימי חייו מעת ילדותו, נזכר פתאום - בחסד ה' עליו - במקרה קשה שקרה עמו בעת שהיה בשיעור ג' ישיבה קטנה!

וגופא דעובדא, שבאותה ישיבה היה נהוג כמו בהרבה ישיבות, שהבחורים המבוגרים משיעור ג' מתמנים כאחראיים על עניינים שונים שבניהול הישיבה, בפנימייה במשרדים ובמטבח וכיוצא, אף הוא נתמנה בתור 'גבאי', הממונה על חלוקת העליות בקריאת התורה.

באותו מחזור היה בחור אחד משיעור ג' חלוש ומסכן מעט, שסבל מצליעה קלה ברגלו, כולם ידעו והרגישו שהוא מתבייש בצליעתו, ולכן השתדלו תמיד להימנע מלקרוא לו לבוא ברבים, שלא יתבייש בהליכתו המקרטעת. גם הגבאי דגן, נמנע אכן לקרוא לעלייה לתורה, כדי שלא ייבוש.

שנה אחת בשבת קודש, בקריאת התורה, חשב הגבאי היחברמני לעשות קצת 'שמחי' בישיבה, ועל כן הרשה לעצמו לקרוא לאותו בחור צולע ומסכן לעליה...

הבחור האדים והחוויר חליפות, הוא התמלא בושה ועלבון, וממש פחד לזוז ממקומו לעלות לתורה, והגבאי מאיץ בו לעיני כל: "נו, קרב נא הלום אל תתבייש!".

עבור בחורי הישיבה היה זה 'קורבן' של מן המוכן... תיכף החלו ללעוג לו, ולהאיץ בו: "אל תחשוש, לא יקרה לך כלום! - אנחנו לא ממהרים... יש מספיק זמן... נמתין בסבלנות עד שתיסרך לעלייה שלך!..."

הבחור נעלב ונפגע עד עמקי נשמתו, מה שעבר עליו באותם דקות לא ניתן לתיאור! הוא הרגיש שמעיני מתהפכות בקרבו וליבו נשבר לרסיסים, על אף שמבחוץ ניסה להסתיר זאת ככל יכולתו.

תיכף בתום התפילה שכחו הבחורים לגמרי מן המקרה המביך שהיה בקריאת התורה של הבוקר...

כשזכר עתה האברך המבוגר באותה שגה נוראה שיצאה מתחת ידו בבחרותו, חש תיכף שמא כאן טמון סוד צרתו הגדולה, ממנה סובל הוא שנים רבות כל כך! הוא החל אפוא מיד בחיפושים קדחתניים אחר אותו דם. חלפו כבר מאז עשרות שנים, והוא נצרך לערוך בירורים רבים כדי לאתרו. בסופו של דבר התברר, שעדיין אותו בחור לא התחתן מחמת כל בעיותיו, והוא יושב מסכן בביתו, וממעט בדיכאונו להיפגש עם אנשים. גם לעבודה אינו יוצא, ואינו מביא שום פרנסה, רק יושב בביתו שבור ומדוכא, רחמנא ליצלן. בלב כבד הוא קם ונסע לביתו של אותו בחור, נקש בהססנות על הדלת, וביקש להיפגש עם אותו בחור. כשיצא אליו הבחור צולע ומקרטע ברגלו אל דלת הכניסה, שאלו "מי אתה?" - נקב האיש בשמו, והזכיר לו שלמדו יחדיו בישיבה פלונית, והוא רוצה לשוחח עמו מעט בענין חשוב. תיכף כששמע